

Motion till riksdagen 2011/12: MJ243

av Jan Ertsborn m.fl. (FP)

Kastrering och märkning av katter

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att det ska införas bestämmelser om att katter ska ha samma skydd i lagstiftningen som t.ex. hundar.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om behovet av att minska kattstammen i Sverige.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om bestämmelser om ägares skyldighet att registrera, märka och kastrera sina katter.
4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om kattägares ansvar för tillsyn av sina djur.
5. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att det ska betraktas som brott och vara förenat med sanktioner att överge sina djur.
6. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att uppmärksamma kommunerna på det koncept som beskrivs i motionen och som går ut på att både bryta människors ensamhet och ge övergivna katter ett nytt hem.

Motivering

Ett stort problem och tillika en mycket viktig djurskyddsfråga är det ständigt ökande antalet hemlösa och övergivna katter som far illa. Tyvärr är tillgången på katter betydligt större än efterfrågan. Därför har många katter inget värde. Vem som helst kan få en katt helt gratis. Kattens status och värde måste höjas genom att vi minskar kattstammen.

Kattklubbar, katthem, miljökontor, poliser, veterinärer och andra djurvänner kan alla intyga att antalet katter som är hemlösa och som far illa är ett reellt problem. Till detta kommer problemen i våra bostadsområden där

Fel! Okänt namn på

många irriteras av "kattplågan" och som snarare vänder sitt missnöje mot katten i stället för oansvariga kattägare. Cirka 100 ideella katthem i landet gör ett fantastiskt jobb – ofta med mycket små ekonomiska resurser – men kan bara ta hand om en bråkdel av de hemlösa katterna. Hur många katter de än tar in och placerar ut i hem står ändå en lika lång kö av katter "utanför dörren" till katthemmet. Många ovälkomna kattungar kommer därför till världen för att avlivas – ibland med primitiva metoder. Andra lämnas vind för våg någonstans eller blir kvar vid sommarstugan. Resultatet av det bristande ägaransvaret blir att katten förvildas, drabbas av skador och sjukdomar, kanske svälter eller fryser ihjäl och ställer till med stor irritation i bostadsområdena. Vi har svårt att tänka oss att släppa ut våra hundar, får, getter, kor och hästar och hoppas på att de ska klara sin egen försörjning vintertid, men tusentals katter överges och lämnas åt sitt öde varje år. Det är hög tid att det ställs krav på kattägarna. Det kan ske genom att de blir ålagda att registrera, märka och kastrera sina katter – såvida de inte används till avel.

I lagen om tillsyn över hundar och katter finns reglerat vilket ansvar djurägarna har vid hållandet av dessa djurslag. Lagen bör stärkas så att samma krav ställs på kattägare som på hundägare när det gäller ansvar och tillsyn. Det är dags att ändra på synen att katter ska få springa fritt och föröka sig och därmed riskera att fara illa och därtill ställa till olägenheter för andra. Det bör ställas särskilda krav på kattägare när det gäller tillsynen i tätbebyggda bostadsområden. Det bör också enligt djurskyddslagen vara brottsligt och förenat med sanktioner att överge sin katt.

Tillsynsfrågan beträffande katter är inte mer komplicerad än beträffande hundar. Det handlar ytterst om synen på katten och ägaransvaret. Det finns tyvärr många myter och okunskap vad gäller katter. För somliga är denna viktiga djurskyddsfråga en "icke-fråga" eller "nonsensfråga". Andra anser att just denna djurskyddsfråga inte är en fråga för riksdagen. Någon har uttryckt att man tar ifrån katten "rätten till det roliga att föröka sig" om man förordar kastrering. En del tror att man måste hålla katten i band ute på bondgårdarna. Denna okunskap innebär i förlängningen att tusentals katter lämnas åt sitt öde varje år i ett land som anser sig ha mycket långtgående djurskyddslagar.

Det finns många i Sverige som upplever en stor ensamhet. Inte minst gäller det äldre personer. I ett samhälle med högt tempo har anhöriga och vänner inte alltid tid att vara närvarande. Kanske bor nära och nära långt ifrån varandra vilket omöjliggör en regelbunden kontakt. Ensamheten har blivit något av ett folkhälsoproblem.

Samtidigt finns tusentals hemlösa katter. På Solgläntans katthem i Vallentuna har personalen både träffat många ensamma människor och tagit hand om många övergivna katter. Solgläntans koncept att erbjuda en övergiven katt till en person som känner sig ensam har varit lyckosamt. Den som är ensam får sällskap, får någon att bry sig om och möjligheter till värme och beröring, vilket anses viktigt för människans välbefinnande. Den övergivna katten får ett nytt hem. Riksdagen bör därför uppmärksamma och uppmuntra kommunerna att använda sig av konceptet som löser två problem i dagens samhälle.

Fel! Okänt namn på

Stockholm den 29 september 2011

Jan Ertsborn (FP)

Maria Lundqvist-Brömster (FP)

Ulf Nilsson (FP)